

[Justitsministeren.]

1870-loven er 1 uge fra kundgørelsen, fremtidig bliver på 3 uger. Denne ændring har kun betydning i de forholdsvis få tilfælde, hvor den pågældende retsforordning ikke selv indeholder bestemmelse om tidspunktet for ikrafttræden, men den vil i disse tilfælde være af betydning for borgernes og administrationens mulighed for at indrette sig på den nye retstilstand.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt kan henvise til forslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning*.

I de senere år er der som følge af de stærkt forøgede kandidatårgange fra de lægevidenskabelige fakulteter opstået store kapacitetsproblemer i den kliniske videreuddannelse af læger, dvs. den uddannelse, som læger skal gennemgå på sygehusene efter bestået eksamen for at kunne udøve selvstændig lægegerning. Situationen er i dag den, at ca. 2.000 lægevidenskabelige kandidater slet ikke eller kun delvis har kunnet opnå ansættelse i de kompetencegivende uddannelsesstillinger.

Problemet har været behandlet i en af indenrigsministeriet nedsat arbejdsgruppe vedrørende uddannelse af lægevidenskabelige kandidater til almen praksis, og i overensstemmelse med arbejdsgruppens forslag foreslås der i lovforslaget en ændring af den supplerende praktiske grunduddannelse af læger, således at denne får en varighed på 18 måneder mod hidtil 24 måneder. Samtidig agtes gennemført en forenkling af uddannelsen, således at denne i stedet for tjeneste på 5 forskellige slags afdelinger fremover alene skal bestå af 6 måneders medicin, 6 måneders kirurgi samt 6 måneders valgfri klinisk tjeneste, som vil kunne bestå i virksomhed som praksisreservelæge hos en alment praktiserende læge. Denne forkortelse og forenkling indebærer mulighed for, at uddannelsen kan gennemføres i form af rotationsstillinger inden for en sammenhængende 18 måneders periode.

Imidlertid er det således, at læger, der hidtil er gået ud i almen praksis, normalt

har haft mindst 4-5 års sygehustjeneste bag sig. Dette er bl.a. en følge af, at 24 måneders uddannelsen på grund af den manglende kapacitet og kravene til de afdelinger, som tjenesten skulle omfatte, ikke har kunnet gennemføres inden for dette tidsrum. Hvis man derfor tillader læger med alene den foreslåede 18 måneders grunduddannelse at gå ud i almen praksis, ville man opnå en betænkelig forringelse af uddannelsesniveaet for de alment praktiserende læger. På denne baggrund er det fundet nødvendigt at sikre sig, at der fastsættes regler om videreuddannelse af læger, der ønsker at nedsætte sig som alment praktiserende læger under den offentlige sygesikring. I konsekvens heraf er der i lovforslaget optaget en bestemmelse, hvorefter indenrigsministeren kan fastsætte regler for videreuddannelse af læger med henblik på udøvelse af nærmere bestemte lægelige funktioner, herunder virke i almen praksis. Denne bestemmelse giver også mulighed for at stille uddannelseskra- v til andre læger, f.eks. såfremt det findes ønskeligt at stille særlige uddannelseskra- v til bedriftslæger.

Endvidere er det et formål med lovforslaget at skaffe hjemmel for gennemførelse af de regler om etableringsfrihed og udveksling af tjenesteydelser for læger fra EF-landene, der følger af de 2 vedtagne direktiver herom.

På denne baggrund skal jeg anbefale mit forslag til lov om ændring af lov om udøvelse af lægegerning til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Matthiasen):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om radiokommunikation*.

Forslaget indeholder en præcisering af, at bestemmelser om modtageanlæg for radiospredning skal fastsættes efter forhandling med det færøske landsstyre ud over den allerede fastsatte forhandling med ministeren for kulturelle anliggender.

Denne ændring, der er en følge af, at den færøske radiofoni er et færøsk særanliggende, fremkommer efter forhandling med landsstyret, hvorefter radiokommunikationsloven vil kunne blive bekendtgjort på Færøerne. Samtidig foreslås bortfald af den hidtidige

[Ministeren for offentlige arbejder.]

henvisning i lovens § 3 til en nu ophævet bestemmelse i den tidligere radiospredningslovs § 11.

Ændringerne er således af rent redaktionel karakter, og jeg skal anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om styrelsen af post- og telegrafvæsenet*.

Den nuværende styrelseslov er fra 1927, og selv om loven ikke senere er ændret, er der sket en løbende justering af post- og telegrafvæsenets organisation i takt med den samfundsmæssige udvikling. Det har bl.a. givet sig udslag i, at opgaver, der tidligere blev udført centralt i generaldirektoratet, er decentraliseret til udførelse ved de enkelte administrative enheder.

I 1971 nedsatte post- og telegrafvæsenet et udvalg, der har haft til opgave at udarbejde forslag til en ny organisationsstruktur for post- og telegrafvæsenet. I en betænkning afgivet den 26. februar 1975 har udvalget fremsat forslag til principper for en ny struktur for post- og telegrafvæsenet.

Forslaget indebærer ikke ændringer i post- og telegrafvæsenets forhold til øvrige statsmyndigheder, men derimod ændring af den interne organisationsstruktur, styring og opgavefordeling.

Formålet med strukturændringen er at gøre post- og telegrafvæsenet mere tilpasningsdygtigt over for de skiftende krav og forventninger fra kunderne og fra virksomhedens øvrige interessenter, herunder bevillingsmyndighederne og medarbejderne.

Forslaget vil indebære fordele såvel i forhold til kunderne som internt i post- og telegrafvæsenet. Der er således i henhold til forslaget, som påregnes at kunne gennemføres uden merforbrug af ressourcer, tale om en styrkelse af markeds- og kundetjenestefunktionen med henblik på bedre at kunne imødekomme kundernes behov for post- og teleydelser.

Internt i post- og telegrafvæsenet indebærer forslaget overgang til nye styringsprincipper, som skulle indebære en mere effektiv styring samt en mere systematiseret planlægnings- og budgetteringsprocedure. Endvidere vil der gennem yderligere delegering af opgaver og overgang til en

mere gruppeorienteret beslutningstagning i højere grad blive givet medarbejderne mulighed for medindflydelse og medbestemmelse på virksomhedens forhold.

Post- og telegrafvæsenet forudsættes som hidtil ledet af en generaldirektør direkte under ministeren for offentlige arbejder.

Den nuværende styrelseslov foreskriver en opdeling af generaldirektoratet i 3 afdelinger og indeholder en kortfattet beskrivelse af opgaverne for distriktscheferne og de tekniske chefer. I øvrigt er ministeren bemyndiget til at fastsætte de nærmere bestemmelser om post- og telegrafvæsenets styrelse samt om forretningernes fordeling og udførelse.

Efter forslaget bemyndiges ministeren for offentlige arbejder til at fastsætte de nærmere bestemmelser for post- og telegrafvæsenets organisation i det hele taget. Formålet hermed er at gøre post- og telegrafvæsenets organisation mere tilpasningsdygtig og fleksibel over for kommende samfundsmæssige påvirkninger.

Som foreslået i betænkningen har post- og telegrafvæsenet foretaget en fornyet vurdering af, om der på grundlag af den erhvervs-mæssige og befolkningsmæssige udvikling, der kan forventes i fremtiden, kan være behov for bevarelse af yderligere et antal postkontorer ud over de i bilag 3 til betænkningen anførte. Dette har resulteret i, at yderligere 12 af de nuværende postkontorer opretholdes som selvstændige administrative enheder.

Det vil dog ikke helt kunne udelukkes, at der i forbindelse med det igangværende arbejde med fastlæggelse af postkontorernes indbyrdes afgrænsning kan forekomme nye, helt afgørende forhold, som kan begrunde enkelte yderligere ændringer.

Forslaget bygger i øvrigt på, at postvæsenet og telegrafvæsenet fortsat drives som én virksomhed under fælles ledelse. Som bekendt har det ved flere lejligheder været overvejet at sammenlægge statens teletjenester og de koncessionerede telefonselskaber.

Dette spørgsmål er imidlertid ikke aktuelt for tiden, efter at koncessionerne er forlænget i 5 år fra den 1. marts 1977, men såfremt det senere skulle blive besluttet at oprette f.eks. et enhedstelevæsen, vil den nye organisationsstruktur ikke være til hinder herfor.